

og saa synes jeg, at det var værd at gøre et Forsøg paa at faa Jord uden at ekspropriere. Det er gentagne Gange fremhævet fra vor Side, at viser det sig en Gang i Tiden, at man ikke kan faa Jord uden Ekspropriation, maa man gaa dertil, men man skal først gøre Forsøget og saa se, hvem der faar Ret.

Den ærede Ordfører (Hauge) udtalte som Begrundelse for Ekspropriationsparagraffen, at man overhovedet ikke kan erverve Jord til rimelige Priser nu. Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at Jorden er i og for sig ikke for dyr i Øjeblikket i Forhold til det, den kan afkaste. Jeg er sikker paa, at naar man sammenligner de Jordpriser, vi har nu, med f. Eks. Priserne i et Aar i Slutningen af 90erne, da vi havde meget lave Jordpriser, kan Jorden bedre forrente sig til den Pris, vi har i Øjeblikket, end til den, vi havde i 90erne. Jeg skal sige den ærede Ordfører, at dette er meget mere et Byggespørgsmaal end et Jordspørgsmaal. Vanskelighederne ligger i at faa opført Bygninger paa disse Brug, og den ærede Ordfører kan være ganske overbevist om, at naar vi kommer nogle Aar frem i Tiden, vil der komme tilstrækkelig megen Jord frem ikke mindst fra de store Gaarde. Jeg tror, at Arbejdsforholdene tegner saadan, at det ikke bliver saa behageligt at have store Gaarde i Fremtiden; der er derfor ingen Tvivl om, at der vil komme tilstrækkelig megen Jord frem, uden at man behøver at gaa til Ekspropriation.

Jeg vil til Slutning gerne sige, at det er Venstre meget om at gøre — det samme gælder antagelig andre Partier — at sørge for, at de, der har jordløse Huse, og som ønsker et Stykke Jord, der ligger bekvemt for dem, kan faa et saadant Stykke Jord i Nærheden af de jordløse Huse, hvis det er muligt. Det er en Ting, som efter vor Opfattelse har stor Betydning, hvad vi ogsaa har udtalt i Betænkningen. Vi er overhovedet næsten ikke uenige om andet end om § 4, men jeg vil derom sige: Lad os faa begyndt og se, hvem der har Ret, for det kan ikke nytte at staa her og diskutere i flere Aar om Ekspropriationsbestemmelsen. Nej, lad os faa begyndt. Skal vi blive ved at debattere, kan det tage Aar, før vi kommer til Forstaaelse.

Ulrich: Jeg vil gerne slaa fast, at Forhandlingerne i Dag har bevist det for-

kastelige i at behandle Jordspørgsmaalet i mange forskellige Lovforslag, der ligger forskellige Steder, thi den ærede Ordfører for Udvalget (Hauge) og den ærede Ordfører for Venstre-Mindretallet (Brorsen) ender med at sige, at det Lovforslag, der ligger i Landstinget, ikke er endeligt vedtaget af Folketinget, og naar der altsaa i det foreliggende Lovforslag gentagne Gange er henvist til Lovforslaget i Landstinget, kan de Herrer løbe fra alt, hvad de har foreslaaet her, fordi de kan forandre det i det Lovforslag, der ligger i Landstinget. Men det er dog ikke en Maade at lovgive paa i dette høje Ting, det er efter min Mening ganske forkasteligt. Gang paa Gang henvises der her til det Lovforslag, der ligger i Landstinget, og som altsaa ikke er Lov, og det vil altsaa sige, at de Herrer vil have det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov med Henviisninger til dette Lovforslag. Men noget saadant er ganske forkasteligt, det er det rene Galimathias!

Jeg kan berolige det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) med, at Spørgsmaalet om Kapitalisterne ikke er noget Kardinalpunkt for mig. Jeg har kun villet pege paa den Kendsgerning, at Loven vil blive til Gavn for Kapitalister og ikke for ubemidlede Landarbejdere. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem fra Ribe vil bevæge sit Parti til at gaa med til det, vi har foreslaaet paa dette Punkt, og jeg haaber da, at den ærede Ordfører, naar han har sovet paa det, ogsaa vil bevæge sit Parti til at stemme for vort Forslag, som gaar ud paa, at de, der har Penge nok til selv at købe Jord, ikke kan komme i Betragtning her. Saa har mine Udtalelser i Dag ikke været forgæves, og saa vil Lovforslaget komme til at virke efter sin Hensigt: at hjælpe de ubemidlede og ikke de velhavende.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem (Ulrich) har ganske Uret i den Anke, han fremsatte over, at der i det foreliggende Lovforslag kunde henvises til et Lovforslag, som ligger i Landstinget, navnlig da, naar han hævder, at Regeringspartiernes Medlemmer og Venstre har kunnet løbe fra deres Udtalelser, og der laa vel i det ærede Medlems Udtalelse en Sigtelse for, at de var løbet fra dem. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til; jeg ved ikke, om det ærede Medlem er i Stand til at nævne et Eksempel paa, at vi er løbet fra noget; i saa Fald vil jeg